

Aflleveringen af de 85,000 t Byg, det er det lille Landbrug. Det er det, som under den kommende Krise trænger til at faa tilført Korn udefra, for at det ikke ganske skal være forhindret i dyrisk Produktion. Men naar alle erkender, at det lille Landbrug bør have denne Støtte, forekommer det mig ogsaa rigtigt at skrive i Lovforslaget, at dette er Hensigten. Det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) sagde, at han havde den Tillid til Kommunalbestyrelserne, at de, selv om Bestemmelsen ikke fandtes i Loven, vilde forvalte Loven i denne Aand, men nu var de bundne dertil. Nej, de er ikke bundne, der er udtrykkelig kun givet en Anvisning, idet der staar, at det som Regel er Ejendomme under 15,000 Kr.s Jordværdi, som skal have Andel i Tilskuddet. Der er just givet Adgang til at gøre Undtagelser.

Med Hensyn til Skellet ved de 40,000 Kr. saa er det jo ved en Tilføjelse i Folketinget, som jeg i øvrigt selv har foreslaaet, blevet saa godt som slettet; Bestemmelsen om Forbeholdsrätten lyder nu saaledes, at enhver Landbruger har Ret til at forbeholde sig 450 kg pr. 1,000 Kr. af hele sin Jordværdi, kun med den Undtagelse, at man for Ejendomme, som har over 40,000 Kr.s Jordværdi, ikke kan forbeholde sig for mere end de 40,000 Kr., hvis vedkommende Ejer har undladt at saa Rug eller Hvede. Med andre Ord, de store Ejendomme paa over 40,000 Kr.s Jordværdi, som har undladt at saa Rug eller Hvede, maa ikke faa Lov til at forbeholde sig mere end 180 Tdr. Hvorfor har man nu gjort dette? Fordi man ellers vilde kunne komme til saadanne urimelige Konsekvenser som, at Ejeren af en Ejendom, der havde undladt at saa Vintersæd, gennem Retten til at forbeholde sig de 450 kg overhovedet ikke kom til at aflævere noget som helst Korn til Staten, medens Ejeren af en Naboejendom, som havde saaet Rug og Hvede, i Kraft af Bestemmelsen om, at Rug og Hvede skal aflæveres, kom til at levere alt, hvad der var saaet deraf. Man har i Folketinget drøftet Muligheden af alligevel at stryge de 40,000 Kr.s Skel og kun indføre Bestemmelsen om, at Retten til Forbehold skulde være afhængig af, at man havde saaet Vintersæd. Men det blev fraraadet just ud fra den Betragtning, at det vilde være yderst betænkeligt helt at berøve Ejendommene, selv om man havde undladt at saa Rug og Hvede og i og for sig havde Forpligtelse dertil, alt Foderkorn, berøve dem Muligheden for at have noget Foderkorn til

Hestene og til en Del Kvæg, og at det selvfølgelig var rigtigt at give Adgang til at forbeholde i alt Fald et Minimum. Og det er da dette, som er sket.

Om Prisen er der jo kun blevet fremsat nogle faa Bemærkninger. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) savnede en Begrundelse af, at Prisen for Foderkorn var sat til 23 Kr., og at man altsaa var gaaet $1\frac{1}{2}$ Kr. ned. Begrundelsen ligger i, at man har ment, at den Maksimalpris, som har været gældende for Foderkorn i Aar, har været for høj, at 23 Kr. er tilstrækkeligt, at 23 Kr. sammenholdt med Prisen paa Rug og Hvede, 26 Kr., repræsenterer et under de nuværende Forhold naturligt Forhold, og at denne Kornpris giver et nogenlunde lønnende Udbytte af Kornavl som saadan. Nogen meget stærk Fremhævelse af Nødvendigheden af at gaa højere op fandtes jo heller ikke i det ærede Medlems Udtalelser, og denne Tanke er slet ikke blevet fremsat i Folketinget. Jeg tror, det vilde vække meget stor Uvillie, hvis man forsøgte at forhøje disse Priser. Husmændene havde jo oprindeligt tænkt sig et Prisgrundlag af henholdsvis 20 og 23 Kr., medens Landboforeningerne satte henholdsvis 24 Kr. og 26—27 Kr. Jeg har ment at burde nærmere det sidste af Landboforeningerne stillede Forslag saa meget, som 23 Kr. og 26 Kr. repræsenterer, for at være sikker paa at være paa den rette Side, og de Beregninger, der under Forhandlingerne i Ministeriet er fremlagte vedrørende Produktionsomkostningerne for Korn, er af en saadan Art, at de har bestyrket mig i den Opfattelse, at 23 og 26 Kr. betegner en fuldt ud rimelig Pris. Naar det ærede Medlem sætter den i Forhold til Foderkageprisen, kommer han ganske vist til et højst utiltalende Forhold; men at dette Forhold bliver uheldigt, er vi ikke i Stand til at raade Bod paa. Foderkager vil i øvrigt neppe komme til at spille nogen stor Rolle i det kommende Aar; hvis det overhovedet lykkes at føre nogle Smaa-partier herind, er det vist det højeste, vi kan vente.

Naar det ærede Medlem nævnede en Pris af 50 Kr. paa Foderkager, kan jeg dog — maaske ogsaa som en Besvarelse af, hvad det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) fremsatte om Ønskeligheden af at komme en Spekulation i Foderkager til Livs — henvise til, at der efter den overordentlige Kommissions Indstilling i Dag er bekendtgjort en Maksimalpris paa Foderkager, der andrager fra